

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 10294

София, 10.10.2008

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ; НИНА ДОКТОРОВА
ЧЛЕНОВЕ: АДЕЛИНА КОВАЧЕВА
ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА

при секретар
и с участието на прокурора
изслуша докладваното от съдията ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА
по адм. дело №11264/2008.

Производство по чл. 229 и сл., във вр. с чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба, подадена от кмета на община Варна, чрез процесуалния му представител ст. юрк. Йорданова, против определението от 10.07.2008 г., постановено от Административен съд Варна по адм. дело № 1504/2008 г., с което е спряно изпълнението на заповед № 1464/16.05.2008 г. на кмета на община Варна.

В частната жалба са развити доводи, че за жалбоподателите не е налице пряк и непосредствен правен интерес да оспорват процесната заповед, тъй като последната не нарушава или засяга техни права, свободи или законни интереси. В този смисъл жалбата им е процесуално недопустима, а оттам е процесуално недопустимо е и искането за спиране изпълнението на административния акт. Отделно се поддържа, че обжалваното определение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост - отменителни основания по чл. 209, т. 3 във вр. с чл. 236 от АПК. Сочи се, че съдът незаконосъобразно е приел наличие на предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране изпълнението на заповедта, тъй като не са представени доказателства за вида на вредите, както и дали ще настъпят или съществува вероятна опасност да настъпят, ако административният акт бъде изпълнен.

Ответниците - Мария Атанасова Христова, Александър Венциславов Христов и Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, оспорват частната жалба и молят да бъде оставена без уважение, като неоснователна. Подробни доводи излагат в представено писмено възражение.

Върховният административен съд, четвърто отделение, като прецени данните по делото и доводите на страните, приема за установено следното :

Частната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 230 от АПК.

Разгледана по същество е **неоснователна**.

Производството пред Административен съд Варна е образувано по искане за спиране изпълнението на заповед № 1464/16.05.2008 г. на кмета на община Варна, обективизирано в жалба, подадена от Мария Атанасова Христова, Александър Венциславов Христов и Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков. С оспорената заповед кметът на община Варна, на основание чл. 19 от Наредба № 1 от 10.03.1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност е разрешил провеждането на резитба на дървета в градина „Севастопол”, от които 21 бр. софора японика, 7 бр. гледичия триакантус, 8 бр. кестен, 1 бр. целтис и 1 бр. пауловния, както и 2 бр. софора в двора на Варненската търговска гимназия, при спазване на указанията в експертната оценка, неразделна част от заповедта, като е възложил на „Ерика груп” да извърши резитбата, както и да изпълни паркоустройствени мероприятия в градина „Севастопол” съгласно проект за реконструкция.

С обжалваното определение съдът е спрял изпълнението на заповедта по съображения, че са налице кумулативните предпоставки на чл. 166, ал. 2 от АПК - наличие на висящо административно производство между страните по оспорване на административния акт,

чието спиране на изпълнението се иска в настоящия процес. От друга страна изпълнението на процесната заповед, с оглед характера на разпоредените с последната задължения - резитба на конкретно посочени дървета, особенният им статут като дълготрайна растителност и необходимостта от дългогодишен период от време за възстановяването им след провеждане на резитба, би довело до значителни и трудно поправими вреди.

Така постановеното определение е правилно като краен резултат, но с коригиращи мотиви.

Неоснователно в частната жалба се поддържа, че за жалбоподателите не е налице пряк и непосредствен правен интерес да оспорват процесната заповед, поради което жалбата им е процесуално недопустима, а оттам е процесуално недопустимо и искането за спиране изпълнението на акта. Единственото относимо за случая обстоятелство е, че във връзка с жалбата им против заповед № 1464/16.05.2008 г. на кмета на община Варна пред Административен съд Варна е образувано адм. дело № 1458 /2008 г. Наличието на висящ процес по основния правен спор означава, че жалбата им е приета за разглеждане, което обосновава и правния им интерес от искането спиране. Вече в хода на производството по адм. дело № 1458 /2008 г. административният съд следва да се произнесе по въпроса за правния интерес от оспорване на процесния акт.

Независимо, че в обжалваното определение съдът е квалифицирал производството като такова по чл. 180, ал. 2 от АПК, настоящият състав приема, че не следва да се произнася по характера на спрения акт, тъй като в противен случай би предрешил спора по адм. дело № 1458 /2008 г. Действително в диспозитива на заповедта не е включено формално разпореждане за предварителното ѝ изпълнение по смисъла на чл. 60, ал. 1 от АПК. Предварително изпълнение не е допуснато и след постановяването на акта. От друга страна, в заповедта е наредено на „Ерика Груп“ да предприеме действия по нейното изпълнение, като извърши резитба на изброените дървета и изпълни паркоустройствени мероприятия в градина „Севастопол“ през пролетния сезон на т.г., съгласно проект за реконструкция. Това по своята същност е фактическо разпореждане за изпълнение на заповедта, което може да бъде обект на съдебен контрол за законосъобразност, независимо от правната квалификация на административния акт. Още повече, видно от данните по делото и в частност представените протоколи от 02.07.2008 г., 08.07.2008 г. и 09.07.2008 г., издадени от Първо РПУ ОДП - Варна, в градина „Севастопол“ са започнали фактически действия по изпълнение на акта.

С горните коригиращи мотиви досежно характера на заповедта, чието спряно изпълнение е предмет на съдебен контрол, определението на съда е законосъобразно. Налице са предпоставките на чл. 166, ал. 2 от АПК. Правилна е преценката, че естеството на разпоредените с акта задължения е такова, че би причинило значителни и трудно поправими вреди. Евентуалното ѝ изпълнение преди да я влязла във формална законна сила, т. е. преди да стане стабилен административен акт би довело до непоправимо засягане на дървесната растителност, предмет на заповедта.

По изложените съображения определението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, във връзка с чл. 234 от АПК, Върховният административен съд - четвърто отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определението от 10.07.2008 г., постановено от Административен съд Варна по адм. дело № 1504/2008 г.

Определението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Нина Докторова
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Аделина Ковачева
/п/ Галина Карагъзова

Г.К.